

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Джонса Михайла щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини другої статті 65 Сімейного кодексу України

м. К и ї в
24 вересня 2018 року
№ 298-2(II)/2018

Справа № 3-282/2018(3897/18)

Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Сліденка Ігоря Дмитровича – головуючого,
Лемака Василя Васильовича,
Тупицького Олександра Миколайовича – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Джонса Михайла щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини другої статті 65 Сімейного кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Тупицького О.М., дослідивши конституційну скаргу та додані до неї матеріали, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Суб'єкт права на конституційну скаргу – Джонс Михайло – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням розглянути

питання щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини другої статті 65 Сімейного кодексу України (далі – Кодекс).

Відповідно до положень частини другої статті 65 Кодексу „при укладенні договорів одним із подружжя вважається, що він діє за згодою другого з подружжя. Дружина, чоловік має право на звернення до суду з позовом про визнання договору недійсним як такого, що укладений другим із подружжя без її, його згоди, якщо цей договір виходить за межі дрібного побутового“.

Як вбачається з тексту конституційної скарги, М. Джонс просить перевірити на відповідність частині четвертій статті 41 Конституції України лише перше речення частини другої статті 65 Кодексу, яким, на його думку, передбачена „мовчазна“ згода другого з подружжя на укладення правочинів щодо спільного сумісного майна, що призводить до порушення „принципу непорушності його права приватної власності“.

Із доданих до конституційної скарги матеріалів випливає, що Корабельний районний суд міста Миколаєва рішенням від 27 липня 2016 року відмовив у задоволенні позову М. Джонса про поділ майна подружжя та визнання права власності на ½ частину квартири. Апеляційний суд Миколаївської області ухвалою від 26 вересня 2016 року рішенням суду першої інстанції залишив без змін. Верховний Суд у постанові від 7 лютого 2018 року, посилаючись, зокрема, на оспорювані положення, вказав, що суди дійшли правильного висновку, що спірна квартира на час розгляду справи вибула з володіння дружини М. Джонса на підставі договору купівлі-продажу, це майно не є спільним сумісним майном подружжя та не підлягає поділу у спосіб, який обрано позивачем.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі має міститися обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Обґрунтовуючи неконституційність оспорюваних положень, автор клопотання стверджує, що „його право власності на частку у майні, що входило до складу спільної сумісної власності, було порушено через розпорядження вказаним майном його дружиною на підставі частини другої статті 65 Кодексу, тобто без його інформування та за відсутності його згоди“.

Однак ці твердження спростовуються матеріалами, долученими до конституційної скарги. Зокрема, із відповідних судових рішень вбачається, що суди встановили факт надання М. Джонсом згоди у формі нотаріально посвідченої заяви на укладення правочину стосовно спірного майна його дружиною.

Таким чином, суб'єкт права на конституційну скаргу фактично стверджує про порушення його права власності через неправильну, на його думку, оцінку обставин справи судами, а не внаслідок застосування оспорюваних положень. Такі твердження не можуть вважатися обґрунтуванням неконституційності положень частини другої статті 65 Кодексу.

З огляду на наведене Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України дійшла висновку, що є підстави для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Джонса Михайла щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини другої статті 65 Сімейного кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**